

На 28-и юний бѣха обесени въ Севлиево Стефанъ Пешевъ и Йонко Карагѣзовъ, а на 29 сѣщия въ Ловечъ бѣ обесенъ Тодоръ Кирковъ, който бѣ дигналъ чета въ Трѣвненския Балканъ.

На 2-и юлий въ Севлиево бѣха избесени по разни части на града учительтъ Никола Дабевъ, свещеникъ Ради Миховъ, Иванъ Прѣснаковъ, Христо Филевъ отъ Кървеникъ, Велчо Начевъ и Павли Велковъ отъ Ново село.

* * *

Всички тия българи загинаха за най-скѣпото нѣщо на свѣта: да освободятъ и издигнатъ просвѣтена, яка, здрава и силна българска държава.

Благодарниятъ български народъ увѣковѣчи тѣхната паметъ, като издигна за тѣхенъ споменъ паметници въ Търново, въ Горна Орѣховица, въ Севлиево и въ Ловечъ.

Поклонъ на тѣзи самоотвержени и родолюбиви мѣченици!

